

תלמודו בידו

דף טז עמוד ב

א] בור שבין שתי חצרות שלא עירבו ביניהן, כיצד יהא מותר לשאוב ממנו מים בשבת ?

ב] היכן מחיצה תלויה נחשבת מחיצה ?

ג] כיצד התיר ר' ישמעאל בר' יוסי להעביר ספר תורה מהבית בו היה מונח דרך חצר שלא עירבוה לבית הכנסת ?

ד] מחצלת באורך שבעה טפחים ורוחב ארבעה טפחים ומשהו, כיצד יעמידנה כדופן לסוכה ?

ה] פס בגובה עשרה ורחב ארבעה טפחים ומשהו, היכן יעמידנו כדופן לסוכה ?

א] תנא קמא: עושה מחיצה עשרה טפחים היכן שרוצה בתוך הבור. שהקילו חכמים במחיצה תלויה כאשר ניכר שנעשתה לצורך מילוי מים. ואפילו שהוא שואב מים שבאו מן החצר השניה.

רשב"ג: זו דעת בית שמאי, אבל לבית הלל המחיצה צריכה להיות סמוכה למים דוקא. ר' יהודה: די במחיצה שבין החצרות מעל הבור להתיר, אף שלא נעשתה עבור המים.

ב] ר' יהודה: בעירובי חצרות, מפני שמתירה רק טלטול האסור מדרבנן [מרה"י לרה"י]. ר' יוסי: בסוכה שהיא מצות עשה הקילו, בשבת שעונשה סקילה החמירו [אפילו בדרבנן].

ג] על ידי סדינים שהיו פרוסים שם, ועל ידם רק הבית ובית הכנסת היו פתוחים לחצר הזו. ואף שמחיצה זו היתה מחיצה תלויה, סבר כר' יהודה שבעירובי חצרות הקילו. - אם הסדינים היו כבר בחצר, מותר לפורסם בשבת. כי מחיצה בלא גג אינו אהל.

ד] אם הסוכה גבוהה עשרה טפחים מצומצמים, יתלה את המחצלת באמצעה, כך שממנה ולקרקע, וממנה ולסכך יהיה פחות משלשה טפחים. ועל ידי לבוד נעשית כסתומה. ומכאן שאומרים "לבוד" גם בשני צדדים.

ה] יעמידנו פחות משלשה טפחים בסמוך לדופן שְׁלֵמָה, ועל ידי לבוד רואים את הדופן כאילו היא רחבה שבעה טפחים.